

1939-04-09

AFSENDER

Siegfried Wagner

MODTAGER

Jens Ferdinand Willumsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Afsendersted:

Lyngby (Danmark)

Modtagersted:

Nice (Frankrig)

Omtalte personer:

Charlottenborg

Den Frie Udstilling

Karen Hannover

P.V. Jensen-Klint

Olga Wagner

Omtalte steder:

Den Frie Udstilling, København

Charlottenborg, København

Arkivplacering:

J.F. Willumsens Museum

Arkivkasse: B/I/1 - Wagner

DOKUMENTINDHOLD

Efter en årrække uden kontakt sender Wagner et brev, som komplimenterer Willumsens værker. Han kritiserer desuden Den Frie for at være stokkonservativ, og han er begyndt at isolere sig. Han er den eneste jøde på Den Frie, og han forsøger at skærme sig for den uvilje og modstand, han møder allevegne. I Politiken har Willumsen kritiseret Den Fries tagsten. Wagner påpeger, at de ønskede tagsten ikke var til at skaffe på givne tidspunkt.

TRANSSKRIFTION

9-4-39

Kære Willumsen!

Efter mange Aars Tanker tager jeg mig nu sammen for at sende Dig en Hilsen. Grunden er egentlig den, at Du iaar har glædet og forbavset mig med Dine Billeder. Dette har Du naturligvis hørt saa ofte, at Du vel snart er ked af at høre det. Denne Mening deles først og fremmest af min Kone, men dernæst af alle de Kunstnere jeg har talt med. Publikum er jo som altid desorienteret, men skidt med det, det betyder jo intet.

Det var kedeligt at jeg ikke fik hilst paa Dig i Fjor da Du var hjemme, men jeg gik ud fra, at naar Du ikke gav Livstegn fra Dig, at Du helst var fri, og saa holdt jeg mig tilbage. Jeg havde ogsaa mange Genvordigheder sidste Aar, min Kone var meget, meget syg. Heldigvis er hun nu helt rask igen. Destoverre lever vi jo i en trist Tid, vi Jøder møder Modstand hvor vi vender os hen, vel har vi det bedere her, end i de fleste andre Lande, men i det skjulte er ogsaa her stor Uvillie imod os her.

II

Dette giver sig blandt andet stærkt tilkende i det pekuniære Spørgsmaal. Alt dette overvindes jo nok blot ikke der sker værre Ting, men ingen ved hvad der sker imorgen.

Der er intet andet at gøre end vende sig bort fra Begivenhederne og arbejde. Jeg ser i Politiken idag i Dit Brev, at Du er ked over vi ikke fik blaa og hvide Tagsten, men Du ved jo ogsaa (dersom Du ikke har glemt det) at Tagstene paa det Tidspunkt ikke

var til at skaffe. Klint havde smølet med Sagen, og dernæst havde vi ikke nok Penge. Men ogsaa jeg beklager at vi ikke fik det gamle Tag. Iøvrigt har jeg intet haft med den frie Udstillings Administration at gøre siden Din Fest. Ogsaa indenfor den frie Udstilling mærker man Modstand og da jeg er eneste Jøde saa holder jeg mig stærkt i Baggrunden. Jeg kunde for saa vidt godt leve 1000 Mile herfra, jeg omgaas aldrig Kunstnere. Alle mine gamle Kammerater er døde, og de nye er ikke

III

særlig gode Kammerater, saa maa man hellere holde sig hver for sig. Den frie Udstilling er heller ikke altid saa god som den burde være, men den er dog bedere end Charlottenborg, det er dog en Trøst. Den frie Udstilling lider for meget under det Du i gamle Dage kaldt de trekantede Hatte. Radikale i Munden, men StokKonservative i Handlinger. Pengene er det afgørende. Men nok derom.

Nu vil jeg ikke trætte Dig med flere Udgydelser men kun sige Dig at dersom Du ved Lejlighed har en ledig Stund vil jeg gerne høre lidt fra min gamle Mester, som i sin Kunst er en af yngste jeg kender. Jeg haaber at dit Helbred nu igen er godt. Karen Hannover fortalt mig forleden Aften hun var her at Du længes efter Danmark, hvorfor kommer Du ikke? Du ved Du vil glæde os alle dersom Du gør det.

Hjertelig Hilsen

Din hengivne

Siegfried W.

Min Kone sender mange Hilsner!

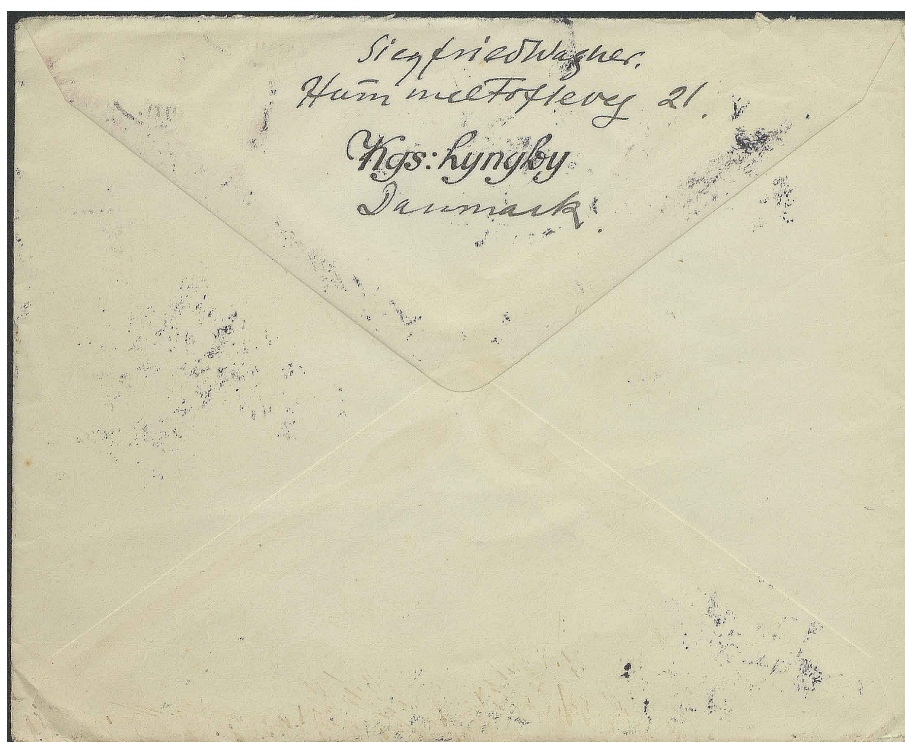
KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Siegfried Wagner.

9 v 4 v 39

Kære Willimosen !

Efter mange Aars
Tavshed tager jeg mig nu
sammen for at sende Dig
en Hilsen. Grundet er egen-
lig det, at Du i år har
glædt og forbauset mig med
Dine Billeder. Dette har Du
naturligvis hørt saa ofte, at
Du vil snarke es ked af at
høre det. Dine Mening blev
fisd og fremmed af min
Kone, men derudaf af alle
de Kunstnere jeg har talt med.
Publikum er jo som altid
desorienteret, men skidt med
det, det betyder jo intet.

Det var keddeligt at jeg ikke
fik meldt paa dig i Tjor
da du var hjemme, men
jeg gik vist fra, at naar
du ikke gav Livstegen fra
dig, at du helst var fri,
og saa holdt jeg mig til-
bage. Jeg havde ogsaa maase
Genveirighedens sidste Aar,
min Kone var meget, meget
syg. Heldigvis er hun nu
heldigvis igen den samme
lever vi jo i en trist
Tid, vi Jøder møder Trodstens
lover vi venter os her, vel
har vi det bedre her, end
i de fleste andre Lande,
men i det skuffede er ogsaa
her stor Villie imod os her.

Siegfried Wagner:

II

dette giver sig blandt
andrt stort tilkend i
de papvniere Spørgsmaal.
alt dte overvindes jo
nok blot ikke der sker
være Ting, men ingen
ved hvad der sker imorgun.
der er intet andrt at
gve end vend sig bort
fra Begiruhedene og
ulyd. Jy ser i Politiken
ily i dit Brev, at di es
ked over vi ikke fik bla
og brude Tagsten, men di ved
jo ogsaa (Orsøn di ikke
har glemt det) at Tagstenene
paa de Tidspunkt ikke

var til at skaffe. Klent
havde smølet med Sagen,
og dernæst havde vi ikke
nok Penge. Men ogsaa fy
beklages at vi ikke fik
de gamle Tøj. Forrikt
har fy intet haft med
den frie Udstellings Ad-
ministration at gøre siden
den Fests. Ogsaa indruffer
den frie Udstelling mærkes
man Modstand og de fy
er eneste Jovr saa holdt
fy mig stærkt i Baggrunden.
fy Kunder for saa vist
gode leve 1000 Mile her-
fra, fy ogsaa alorng
Kunstnere. Alle mine
gamle Kammerater er
død, og de nye er ikke

Siegfried Wagner.

III

Sorlig god kammerater,
saa man man hellere
holder sig hves for sig.
Du jre Nostelling es heller
ikke altid saa god som
du burde vere, men du
es dog bedre end Charlot-
tenborg, der es dog en Trøst.
Du jre Nostelling lider
for meget under, der Du
i gamle dage kaldt de
bekantede Hatte, Parikae
i Mænden, men stork-
Konservative i Handlingen.
Pengene es det afgørende.
Men nok derom.

Nu vil jeg ikke fratte dig
med flere Nyheder men
kun sige dig at dersom
du ved Lejlighed har en
ledig Stund vil jeg gerne
høre lidt fra min gamle
Mester, som i sin Skind
er en af de yngste jeg
kender. Jeg har altid
Hjertet mig igen er godt.
Karen Hannovers fortæller mig
forleden Aften hun var her
at du længe efter Danmark
tror du kommer du ikke?
Du ved du vil glæde os
alle dersom du gør det.
Hjertelig Hilsen
Om husegne
Friedrich W.
Min Kone sender mange Hilsener!